

KONCEPCJA CENTRUM INICJATYW KULTURALNYCH W KOMOROWIE

I. Opis koncepcji

Założeniem przedstawionej koncepcji projektowej jest maksymalne zanurzenie obiektu Centrum Inicjatyw Kulturalnych w przestrzeń otaczającego go parku. Zminimalizowaniem – w pojęciu percepcyjnym - skali obiektu podkreślona zostaje otaczająca zieleń, w szczególności istniejący bogaty drzewostan terenu.

Ideą projektu jest wytworzenie wręcz znikającego, wtapiającego się w otoczenie budynku. Efekt ten wytworzony jest głównie dzięki krągłości projektowanego parteru oraz refleksyjnemu materiałowi zastosowanym na jego elewacji. Okrągły kształt parteru nawiązuje również w sposób formalny do historii rozwoju przestrzennego Komorowa jako "Miasta Ogrodu" - koło jest symbolem koncepcji urbanistycznej miasta ogrodu wypracowanej przez Ebenezera Howarda.

Projektując obiekt Centrum Inicjatyw Kulturalnych wykorzystano w pełni ograniczoną możliwość zabudowy działki wprowadzając większość wymaganego programu w przestrzeń kondygnacji parterowej budynku. Pozostała część programu funkcjonalnego zostaje umieszczona w przestrzeni projektowanego poziomu poddasza. Strefę poddasza projektuje się w formie dwóch małych kubatur w skali zabudowy jednorodzinnej. To nawiązanie do otaczającej działkę zabudowy willowej Komorowa.

Dodatkową przestrzenią jest strefa zielonego tarasu wielofunkcyjnego znajdującego się na dachu kondygnacji parteru. Przestrzeń ta dostępna jest zarówno z poziomu poddasza, stanowiąc jej funkcjonalne powiększenia jak i z poziomu terenu dzięki dodatkowym schodom terenowym. Możliwe jest korzystanie z przestrzeni tarasu również w czasie gdy budynek jest zamknięty.

Taras ma charakter przestrzeni zielonej. W założeniu jest to dodatkowa strefa przestrzeni publicznej o charakterze bardziej kameralnym od pozostałej części parku. Osoby korzystające z tarasu mają również pełny i niezakłócony kontakt wizualny z przestrzenią parku. Efekt ten wzmożony jest poprzez zastosowane balustrady zagłębionej poniżej zielonego dachu. Balustrada jest całkowicie niewidoczna dla osób korzystających z kondygnacji poddasza i osób znajdujących się na tarasie. Przebywając w obszarze tarasu odczuć można wrażenie nieprzerwanie kontynuującej się wokół zieleni.

Zakłada się, że patrząc na obiekt z przestrzeni parku, obserwujący widzi efekt lewitującej w zieleni kubatury poddasza – domów w zabudowie jednorodzinnej. Refleksyjny materiał zastosowany na elewacji odbija swoje otoczenie. Efekt odbicia jest tym bardziej obecny ze względu na zminimalizowanie części przeszklonych fasady parteru.

Poszanowanie istniejących na terenie drzew, odzwierciedlone jest ich wpływem na kształtowanie bryły budynku oraz na jego wewnętrzny podział funkcjonalny. Strefa wejściowa prowadząca do holu głównego wytworzona jest poprzez relację z istniejącym 19-metrowym dębem. Budynek „reaguje” swym kształtem na istniejące wokół niego drzewa nie kolidując z ich obecnością. W układzie funkcjonalnym budynku zauważyć można podkreślenie relacji drzewo-przestrzeń wnętrza. We wszelkich projektowanych przeszkleniach fasady widoczne jest jedno z istniejących na terenie drzew.

II. Założenia architektoniczne i funkcjonalno-użytkowe

Główna część wymaganego regulaminem programu budynku Centrum Inicjatyw Kulturalnych zostaje zaprojektowana na poziomie kondygnacji parteru (powierzchnia zabudowy obiektu wynosi 874,4 m², czyli 14.9 % powierzchni działki).

Na parterze znajduje się strefa wejściowa – przestronny hol, w którym znajduje się szatnia oraz stoliki kawiarni, sala widowiskowa z koniecznym zapleczem, sala projekcyjna oraz sala technik multimedialnych, pomieszczenia techniczne oraz zaplecze dla pracowników, kawiarnia z zapleczem kuchennym oraz osobnym zapleczem socjalnym, pomieszczenie biurowe oraz strefa toalet ogólnodostępnych.

Pozostałe elementy programu funkcjonalnego - sala warsztatowa zostają rozplanowane na kondygnacji poddasza, która przyjmuje odmienny od parteru kształt.

Przedstawiony w koncepcji budynek składa się z trzech głównych komponentów:

1. parterowa bryła na planie koła – jako symbol Miasta Ogrodu
2. wielofunkcyjny taras zielony – jako ogólnodostępna przestrzeń publiczna
3. kubatura poddasza – jako symbol zabudowy jednorodzinnej

Bardzo istotnymi elementami koncepcji są zastosowane rozwiązania i materiały wykończeniowe wskazanych komponentów.

1. Refleksyjna stalowa okładzina elewacji parteru – powodująca pełne zanurzenie krajobrazowe, niwelując skalę zabudowy i dająca wyjątkowe wrażenie wizualne
2. Zagłębiona balustrada – zabezpieczenie przestrzeni tarasu w sposób niewidoczny dla użytkowników poddasza
3. Drewniana okładzina elewacji poddasza typu Shou Sugi Ban – naturalne i trwałe wykończenie nie wymagające częstej konserwacji

Jednym z głównych materiałem wykończeniowym wewnątrz będzie sklejka brzoza, którą planuje się wykończyć ściany holu, sali widowiskowej oraz poddasze. Dzięki połączeniu okładziny drewnianej, bieli, jasnej szarości posadzki wnętrza budynku będą miały ciepły i przyjazny charakter.

Budynek jest w pełni dostępny dla osób niepełnosprawnych. Wejście główne do budynku znajduje się na poziomie terenu, a na kondygnację poddasza i tarasu można dostać się windą.

Zagospodarowanie działki:

Budynek zlokalizowano w odległości od linii kolejowej, tak aby minimalizować jej wpływ na komfort użytkowania obiektu. Wejście do budynku znajduje się w środkowej osi parku, przez co użytkownicy są poniekąd zapraszani do korzystania również z przestrzeni zielonej.

Obszar działki został zagospodarowany w sposób całkowicie odmienny od stanu bieżącego. Nie planuje się żadnej wycinki drzew, a jedyną ingerencją w drzewostan jest relokację 9 sztuk 4-metrowych jarzębów szwedzkich, których przesadzenie umożliwiono w konkursie (nową zgrupowaną lokalizację zaznaczono na rysunku zagospodarowania terenu numerem 4). Nie zakłada się adaptacji istniejących elementów zagospodarowania terenu. Teren został uwolniony od konwencjonalnego kolorowego placu zabaw, sieci ścieżek i małej architektury oraz ogrodzenia od strony ulicy. Celem tego zabiegu jest stworzenie bardziej swobodnego sposobu korzystania z przestrzeni parkowej.

W zamian tego utworzono kilka prostych ścieżek i urządzeń, dzięki którym można „zanurzyć” się w krajobraz zieleni. Zaprojektowano długą na około 65 metrów ławkę, która ma niejako podkreślać integrację mieszkańców, którzy mogą usiąść wspólnie w jednym miejscu. W głębi

terenu, wśród drzew znajduje się długa równoważnia „gimnastyczna” oraz terenowa tablica manipulacyjna wg teorii Montessori z elementami dźwiękowymi i sensorycznymi zachęcająca dzieci i młodzież do wspólnej zabawy. Zaprojektowano również widoczną na wizualizacji strefę zabaw ruchowych w formie geometrycznej stalowej struktury.

Przy budynku zaprojektowano stojaki rowerowe. Jeden z nich znajduje się pod schodami prowadzącymi na ogólnodostępny zielony taras, z którego można korzystać również kiedy Centrum jest zamknięte. W ramach działań proekologicznych i edukacyjnych na części tarasie planuje się utworzenie łąki oraz lokalizację hoteli dla owadów, na terenie parku zawieszenie budek lęgowych dla ptaków.

Na pozostałej części terenu projektuje się trawnik, którym może zostać wykorzystywany różnorako w celach rekreacyjnych przez mieszkańców. W obszarze wymienionych nowych elementów zagospodarowania planuje się zainstalowanie oświetlenia w celu utrzymania bezpieczeństwa obszaru oraz w celach iluminacji, np. lodowe podświetlenie liniowe długiej ławki.

Opis rozwiązań innowacyjnych i energetycznych obniżających koszty eksploatacji:

Koncepcja zakłada realizację projektu jako obiektu niskoenergetycznego. Centryczny układ przestrzenny, niski stosunek powierzchni przeszkleń do pełnych ścian oraz zielony dach minimalizują utratę ciepła. Nad parterem zaprojektowano wysoką przestrzeń techniczną, w której zlokalizowany zostanie szereg instalacji zapewniających nowoczesną, proekologiczną obsługę technologiczną obiektu, np. instalacja rekuperacji, zbiornik wody szarej. Planowane jest również zastosowanie sufitów podwieszanych z wypełnieniem PCM.

Zakłada się efektywną warstwę izolacji termicznej oraz wysokich parametrów przeszklenia spełniające dyrektywy dotyczące wskaźników przenikania ciepła. Ciemną okładzinę z palonych desek drewnianych kumulujących ciepło cechuje długoletnia wytrzymałość na warunki atmosferyczne i korozję biologiczną, co znacznie redukuje koszty utrzymania obiektu. Elewacja parteru wykończona została panelami z blachy nierdzewnej, odpornej na korozję i wandalizm, przez co jest materiałem niezwykle trwałym, łatwym w pielęgnacji i tanim w konserwacji.